

vov May, Calle, Harry och jag
ensamma. Sedan jag ^{gick} full ang-
båten. Jag stod lite svärmiskt
hängande öfver staketet och
tittade nu i vattnet, då Hofsten
kom fram med några dumheter
som vanligt och jag lutade åt
honorn, det var kanske omt
gjort men det petade mig att
höra om komma återvändas
efter kindströms middag - Cassel
var mut, - och på dekosmak-
liga frukturtisen! Victor helsade
från Waldemar som kommit
nu till staden bara för att få
träffa mig. Stackars den lille
vännen! - nu är H. ond på mig
och det kan han ju vara till
vivar. Cassel stannade öfver i
går, men har ej varit synlig
inte har jag heller tagit ett steg